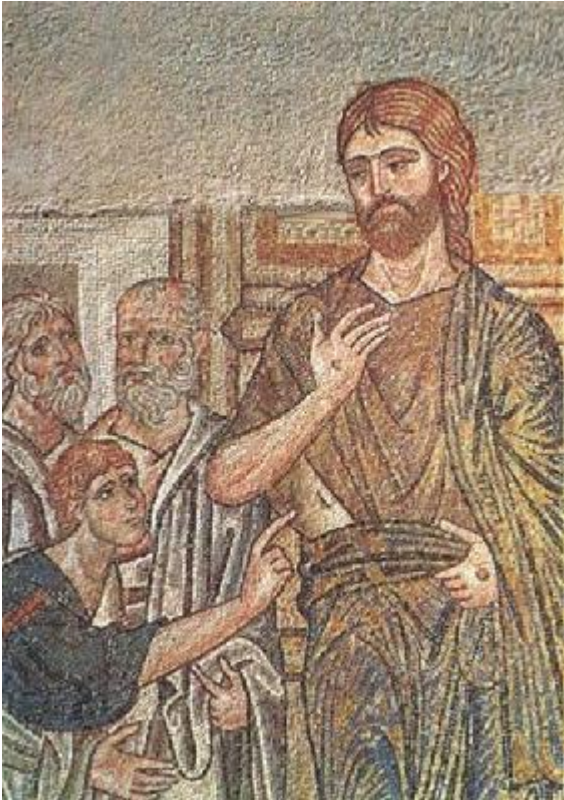

Вяра

Втора неделя след Възкресение. Томина неделя Уверението на свети апостол Тома

*Уверение на свети апостол
Тома. Фрагмент от стара
мозайка. Дафни, Гърция*

Тази неделя чествуваме паметта на един от дванадесетте Христови ученици – св. апостол Тома.

След възкресението Си Спасителят се явил на учениците, но ап. Тома не бил сред тях (Лук. 24:36-49; Иоан 20:19-25, Марк 16:14-18)

Апостолите му казали: "Видяхме Господа", но той не искал да им повярва докато сам не Го види с очите си и докато не попипа Неговите рани ("*ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не*

туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.").

Осем дни по-късно апостолите се били отново събрали, а заедно с тях бил и Тома (Иоан 20:26-31). Господ отново им се явил и казал на апостол Тома:

- "дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ... ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали."

Със страх и трепет свети Тома видял раните на Спасителя и попипал Неговите животворни ребра, а след това рекъл:

- Господ мой и Бог мой! (Иоан. 20:24-29).

Така свети Тома със своето неверие още повече утвърди сред християните вярата в Него. Със своята постъпка той даде на всички да разберат и да се уверят, че Господ е възкръснал не привидно, нито пък с друго тяло, но със същото, с което пострада заради нашето спасение и с което впоследствие се яви на Своите ученици.

Тропарь, глас 7

*Запеча́тану грóбу,/ живóт от грóба возсия́л еси́, Христé
Бо́же,/ и двéрем заключénным,/ ученико́м предста́л еси́,/ всех
воскресéние;/ дух пра́вый те́ми обновля́я нам,// по вели́цей
Твоéй ми́лости.*

Перевод: *Хотя гроб был запечатан, Ты, Жизнь, из гроба
воссиял, Христe Божe; и, когда двери были заперты, Ты, всех
Воскресение, предстал ученикам, через них Дух Правый
обновляя в нас по великой Твоей милости.*

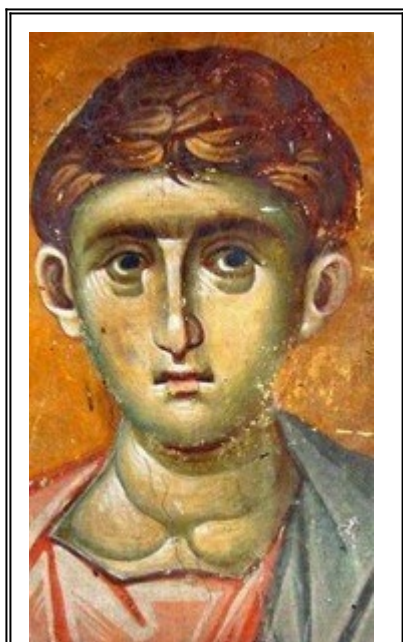
Кондак, глас 8

Любопы́тною десни́цею/ жизнoпoдáтeльнaя Твoя́ рéбра Фoмá

испытá, Христé Бóже;/ созаключénным бо двéрем ýко вшел
есí,/ с прóчими апóстола вопиáше Тебé:// Госпóдь есí и Бог
мой.

Перевод: *Любознательной рукою жизнь источающие ребра
Твои исследовал Фома, Христе Боже; и тогда, как Ты вошел
при закрытых дверях, он с прочими Апостолами стал
зывать Тебе: «Ты – Господь и Бог мой!»*

ВЪВ ВТОРА НЕДЕЛЯ СЛЕД ВЪЗКРЕСЕНИЕ - ТОМИНА

*Свети Апостол
Тома. Фрагмент от
стара стенопис.
Селището Карея,
Света Гора-Атон*

*Ти повярва, защото Ме видя, блаженни, Които не са
видели, и са повярвали.*

(Иоан. 20:29)

Благослови отче!

Благочестиви християни, през тази седмица весело
празнувахме пресветлото Христово възкресение, с радостни
похвали и победни песни. Веселихме се и духовно, и телесно,

целунахме се един друг, като братя и си простихме съгрешенията. Празнувахме цялата седмица, като един ден, понеже е един празник. А днес празнуваме подновяването на същия празник и на новата неделя. Защото, от както Христос възкръсна, от тогава този ден се нарича неделя. Тя се нарича и нова, защото е първа след Христовото възкресение и защото на този ден ще възкръснат мъртвите при Второто пришествие и ще се подновят с нетление в небесното царство, както днес се поднови вярата на Тома с докосването на Христовите рани, както казва Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 65

Вечерта в първия ден на седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Му, стояха заключени, поради страх от иудеите, дойде Иисус, застана посред и им казва: мир вам! И това като рече, показва им ръцете и нозете и ребрата Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа. А Иисус пак им рече: мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и Аз ви пращам. И като рече това, духна и им казва: приемоте Духа Светаго. На които простите греховете, тям ще се простят, на които задържите, ще се задържат. А Тома, един от дванайсетте, наричан Близник, не беше с тях, когато дохожда Иисус. Другите ученици му казваха: видяхме Господа. А той им рече: ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. След осем дена учениците Му бяха пак вкъщи, и Тома с тях. Дойде Иисус, когато вратата бяха заключени, застана посред тях и рече: мир вам! После казва на Тома: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми, дай си ръката и тури в ребрата Ми, и не бъди невярващ, а вярващ. Отговори Тома и Му рече: Господ мой и Бог мой! Иисус му казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя, блажени, които не са видели, и са повярвали. И много други чудеса направи Иисус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга. А това е

написано, за да повярвате, че Иисус е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име. (Иоан. 20:19-31)

ТЪЛКУВАНИЕ

Като възкръснал рано в неделя, Христос се явил късно вечерта сред апостолите, които се били събрали и стояли заключени поради страх от иудеите и им казал да не скърбят. защото е възкръснал. Преди да влезе, Христос не похлопал, за да не уплаши апостолите, и влязъл през заключената врата, за да ги увери, че е Самият Той. Ако някой от вас попита: „Как Христос е влязал с тялото Си през заключената врата?“, аз му отговарям така: „Както премина през девствената утроба на Света Богородица, както ходи по морето, без да си намокри краката, както възкръсна от гроба и не повреди печатите, така влезе и през заключената врата и рече на апостолите: *Мир вам!*. За да покаже, че е дошъл на земята, за да установи мир между Бога и хората. Което доказаха и ангелите, които при раждането му пееха: *Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!* (Лук. 2:14). Като им преподал мир, Христос им показал раните по тялото Си, за да ги увери, че е възкръснал със същото тяло, което евреите приковаха на кръста, и за да видят реброто, от което изтече спасение и лек, за нас от Адамовото съгрешение. Тогава, щом го видели апостолите се зарадвали, като мироносиците, на които първо се явил и казал: „*Радвайте се!*“ защото първото проклятие в рая стана заради жената Ева, за това и първата радост се случи на жените мироносици. А с това, че два пъти казал: „*Мир вам!*“, Христос ни даде душевен и телесен мир, така че да сме в мир не само с хората, но и със собствената си съвест. Защото няма по-добро нещо от мира и съгласието. И като дал на апостолите този мир, Христос обяснил, че както Отца Го е пратил от небето на земята, така и Той ги праща по целия свят да проповядват Евангелието и Неговите чудеса, да обръщат света от идолопоклонството и да опрощават греховете

на онези, които повярват, а после духнал към тях и рекъл: *„Приемете Духа Светаго. На които простите греховете, там ще се простят; на които задържите, ще се задържат.“*. От тогава на сам истинските християнски архиереи имат тази власт по приемственост. Когато духнал в Адам при създаването му, Бог му дал пълна власт, която той изгубил с престъплението си, за това сега Христос духнал втори път върху апостолите и отново им дал същата власт, но понеже Тома не бил заедно с апостолите, когато Христос им се явил първия път, и понеже не повярвал, че са Го видели, за това им се явил втори път, и като им преподал мир, накарал Тома да си сложи ръката в ребрата, за да се увери. За това Тома повярвал и рекъл: *"Господ мой и Бог мой"*. Той е Този, който е създал Адам, Който изцери толкова много болни, слепи, хроми и неми, Този, Когато евреите разпнаха и прободоха в ребрата. Тогава Христос му казал: *„Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали.“*.

ПОУЧЕНИЕ

Християни! Всички ние се хвалим и казваме, че вярваме в Христа. Но каква ни е ползата от такава вяра, ако не се отказваме от нашите беззакония? И дяволът има такава вяра и трепери от Бога, но като не прави добро, и той няма никаква полза от нея. Ние вярваме, че Бог ще съди онези, които нарушават Неговите заповеди, а ние ежедневно ги нарушаваме, и каква полза от това, че вярваме? Вярваме, че Бог е заповядал да обичаме всеки християнин, а ние се мразим и тъпчем, и каква е ползата ни от това? Ако ние не простим на другите съгрешенията им, и Бог не ще прости нашите, и така ще враждуваме до смъртта си, и каква полза от това, че вярваме? Каква е ползата от това, че вярваме, че Христос е казал да обичаме враговете си, а ние ги

мразим, вярваме, че който се грижи за сиромаси, послужва на Самия Бог, а си отвърщаме очите от сиромасите. Вярваме, че който върши добро, ще получи Небесното царство, а вършим зло. Вярваме, че Бог ще изпрати грешниците на вечна мъка, а постоянно грешим, и каква полза от това, че вярваме? Такава празна вяра не спасява човека, ако няма добри дела, защото е като тяло без душа, и както тялото без душа не може да ходи, така и вярата без добри дела не може да спаси човека. Християни! Ние не сме видели Христа, както са Го виждали апостолите, само от Евангелието чуваме, че Той е истински Бог, Второто лице на Светата Троица, Който се възплъти, за да спаси човешкия род, и вярваме, но дали сме блажени, като не сме видели и вярваме? Наистина сме блажени, щом сме повярвали, без да сме видели, но само при условие, че заедно с вярата имаме и добри дела. За това, братя трябва да вършим такива дела, които са истинни, честни и праведни, защото тогава Бог ще ни даде всяко добро и винаги ще бъде с нас. Нему слава во веки веков, Амин.

{{_LINK1_}}